

Ἄνθρωπος

ἐκ τῶ: περί

τῆς τῶ κυρίου ἕναν ἄνθρω-
πὸν ὡς .. (P. G: 75, 1420).

εἶναι ὑπερήλικη, ἢ ἀνα-
μνηστὴς τῆς θείας οἰκονο-
μίας. ... αὐξάνει τὸν πόσον
τῶν φιλοθέων, ποιῶν θερ-
μοτέρως ἐραστὰς τῶ θεῷ.

Ὁ ποιητὴς εὐεργετήσε τὸν
ἄνθρωπον. οὐδέποτε ἔπαυ-

σαν ν' ἀναθρῦσον θεία

δῶρα εἰς τὸς ἀνθρώπους ...

ἢ λέξις Ἀδάμ (εἰς εβρα-
ϊκά) τὸν χόυν (χμῖνον)
θμηραίνει. ἠνόμασε ὁ θε-

ὸς τὸν πρωτόπλαστον, Ἀδάμ

ἐπειδὴ ἦθελε νὰ τὸν προ-
στατεύσῃ ἀπὸ ὑπερηφάνεια

.. ἐσωτὸν νὰ γυναικίῃ, τὸν

θεῶν δέ, νὰ προβκυνῇ. Αὐ-

τὴ εἶναι ἡ πρώτη πρόνοια

τῶ θεῷ, περὶ τὸν ἄνθρω-
πον. .. ἐξ ἀρχῆς ὡς πα-

τήρ κ' ἰατρός κ' διδάσκαλος
ἀρετῆς, ὁ θεὸς εἰς Ἀδάμ.

δημιουργεῖ τὴν εὐαν ἐκ

τῆς μακρῆς τῶ, ὥστε νὰ

ὑπαρξῇ ὁμόνοια εἰς τὸς

ἀνθρώπους. ἐξ ἑνὸς δένδρου

τῶ παραδείσου ἀπηχο-

ρευσε τὴν μεταλλήψιν

.. δια' νοὶ γυναικίῃ ὁ Ἀδάμ

1

ὅτι βασιλεύ-

εἰ μὲν τῶν ἐ-

πιχῆς, βασι-

λεύεται δέ

ὑπὸ τῶ θεῷ.

.. ἀρχεῖ κ' ἀρ-

χεταί, δεσπό-

τεῖ κ' δεσπόζε-

ται.. Δὲν ὑπῆρ-

χε λόγος νὰ δοθῇ

ἄλλη ἐντολή ..

Να μὴ φονεύσῃ ..

ἢ μὴ μοιχεύσῃ

ἢ μὴ κλέψῃ ..

Μόνος ἦτο τότε

ὁ Ἀδάμ ..

.. φρόνως διαβό-

λος κ' εὐκολία

εὐίας .. παρή-

κασθε κ' ἐξεβλή-

θη τῶ παραδεί-

σου ... Διακόπτει

ὁ θεὸς μὲ τὸν θά-

νατον τὸν δρόμον

τῆς ἀμαρτίας..

κ' φανερῶνει τὴν

φιλοανθρωπίαν τῶ

μ' αὐτῇ τῆν

τιμωρίαν!

τῶ ἀνθρώπινου

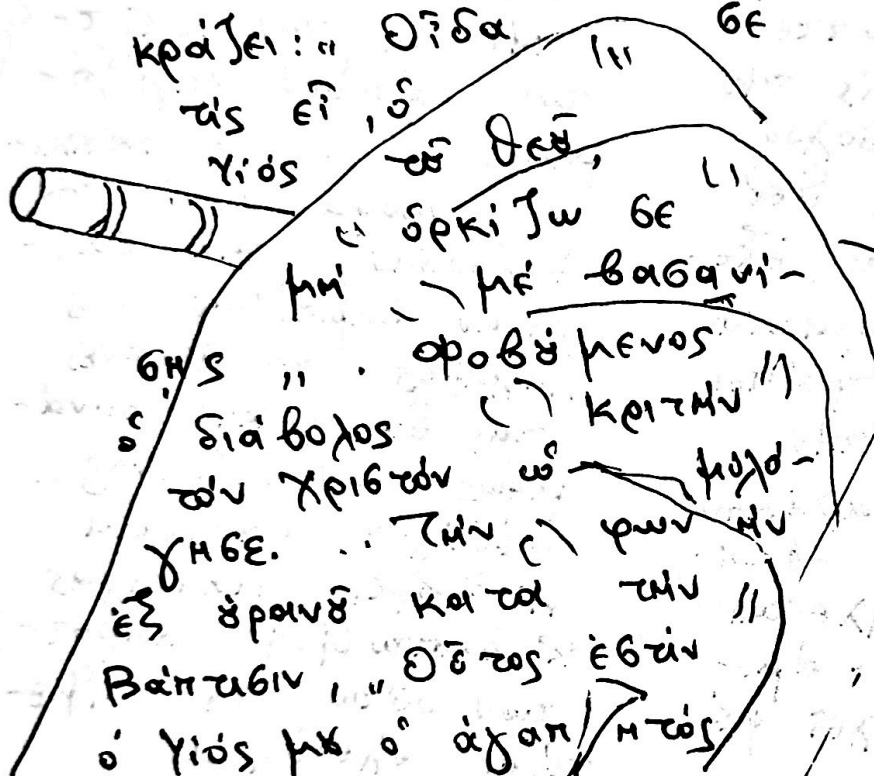
γένους δείχνει

τὴν ἀχαριστίαν τῷ ...
 .. ὁ καὶ νὺν φρονεῖ τὸν
 ἄβελ .. ψεῦδος, ἀδικί-
 κίες .. κ' ὅλα τὰ κα-
 κά ἐμφανίζονται ...
 Μὲ τὴν σοφίαν τῷ
 ὁ θεὸς, ἰατρῆει, διδά-
 σκει, ἀμειλίγει, τιμωρεῖ
 τὸς πονηρῶς, στεφά-
 νῳ τὸς ἀγαθῶς ..
 .. διαβῶνται τὴν οἰκο-
 γένειαν τοῦ Νῶε ἀπὸ
 τῶν κατακλυσθόντων ..
 .. δίδει τὸν Μω-
 βαϊκὸν νόμον .. ὀλίγους
 εὐεργέτηδες, οἱ λοιποὶ
 τῶν ἀνθρώπων ἀδελφει-
 πεῦτοι ἔμεναν .. τότε
 τὸ μέγα μωθῆριον
 τῆς οἰκονομίας γίνε-
 ται .. ὁ λόγος τῷ
 θεῷ ἀνοιγόμεθα τὴν
 ἀνθρωπίνην φύσιν .. ἔ-
 γεννηθῆναι ἐκ τῆς Παρ-
 θεῶς θεοτόκου Μαρίας
 .. τέλειος μὲν ἄνθρωπος
 (ὁ ἀναμαρτήτως ἡμῶς)
 ὡς ἡμεῖς, εἶχε δὲ τῷ
 θεῷ λόγον τὴν ἐνοικη-
 σίν κ' ἔνωσιν.
 ... κατακρύψας τὸ
 μέγαλο μυστήριον τῆς θεο-
 τητος εἰς τὴν εὐτέλειαν
 τῆς ἀνθρωπότητος (τῶν
 μορφῶν δὲ ἄλλων) ..
 Ἄπειθαν ὁ χριστὸς εἰς

τὸν σταυρὸν διὰ
 νὰ ἐξαφαινοῖται τῷ
 θανάτῳ τὸ κρῖτος.
 .. ὁ ἀπόστ. Παῦλος
 λέγει ὅτι ἦτο ἀδύ-
 νατον ὁ Μωβαϊκὸς
 νόμος νὰ λυτρωθῆναι
 τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν, θάνατον κ'
 τῶν διαβόλων, ἐπειδὴ
 ἦτο παιδαγωγὸς εἰς
 χριστὸν ὁ νόμος,
 ἐβαρύνθη ὁ λόγος,
 εἰδὼς, ὅτι μένειν
 θάνατον, ἀνέστη
 τριήμερος ..
 ὡς διατῆς τῆς
 παρακοῆς τῷ Ἀ-
 δάμ, ἁμαρτωλοὶ
 ἔχοντες οἱ ἀνθρώ-
 ποι, οὕτω διὰ
 τῆς ὑπακοῆς τῷ
 χριστῷ, ἐδικαιώ-
 θησαν .. ἡ
 ἀναστάσις, ἡ νίκη
 τοῦ χριστοῦ ἐγι-
 νέη ἡμετέραν νικη.
 Ὄταν ὁ κύριός
 μας, μετὰ τὴν
 βαπτισμὸν τῷ, εἰς
 τὸ ζαφαντάριον
 ὄρος,

ἐνήμετε, ὁ διάβολος
 ἔρχων εἶπε: « εἶ γιός
 εἶ τῷ θεῷ, εἶπέ ἵνα
 οἱ λίθοι οὕτοι, ἄρτοι
 γένωνται ». Ἐνικη-
 δη θῆως κ' δια τῆς
 πείρας ἔμαθεν ὅτι αὐ-
 τὸς ἔβην ὁ προφητεῖς
 κ' εὐθὺς ἐδραπέτευθεν
 .. δια τοῦ δαιμονιοῦμένου

κράζει: « οἶδα
 τὸν θεόν, ὅτι
 γιός ἐστίν »

ὁρκίω θεοῦ
 μή φοβούμενος
 κρίτην
 ὁ διάβολος
 τῶν χριστῶν
 ἔσθ' ἄρα καὶ τῶν
 βαπτιστῶν, ὅτι
 ὁ γιός μου ὁ ἀγαπῶν
 .. κ.λπ. ἵκουσ' ἐκ
 θέλει νὰ λάβῃ πείραν
 δια τοῦ σαύματος (οἱ
 λίθοι νὰ γίνον ἄρτοι..)
 ὁ Χριστὸς ἀκράβας
 τα, κρύπτει τὴν
 θεότητα κ' διαλέγε-
 ται ὡς ἄνθρωπος:
 « οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω
 λέγει - ἰστέται ἄν-
 ἄθρωπος κ.λπ. »

δὴ λέγει δὺνα-
 μαι κ' χωρὶς ἄρτου
 νὰ τραφῶ. .. ἀλ-
 λά ρῆμα θεοῦ ἄρ-
 κεί νὰ θρέψῃ τὸν
 ἄνθρωπον .. εἰς τὴν
 ἔρημον ὁ λαὸς τῶν
 ἑβραίων 40 ἔτη ἐ-
 τρέφετο μετ' ὁ μάν-
 να .. οἱ κόρακες ἐ-
 τρέφον τὸν ἡλί-
 αν ..

Λοιπὸν,
 ἀπέθανε οὐχ ὁ
 ἀθάνατος θε-
 ὸς λόγος,
 ἀλλ' ἡ
 θνητὴ
 φύ-
 σις.

ὁ θεὸς λόγος
 οὐκ ἐλάττωσε
 ἀγγέλων, ἀλλὰ
 δευτέρου ἀγγέ-
 λων. ὁ ἡθεὺς
 Χριστὸς κ' θεὸς λό-
 γος κ' ἄνθρωπος λέ-
 γεται. Λέγων ὁ
 κύριος: « οὐκ οἶδα τὸ
 ὅτι ἐν τοῖς πα-
 τέρσ μου δεῖ εἶναι
 με; » φανερῶν
 οὐ μόνον τὸ ἄρῶμε-
 νον, ἀλλὰ κ' θεὸς

ἐν τῷ ὄρωμένῳ
 κρυπτόμενος, ὑπερ-
 χρόνος κ' προαιώνιος
 ἐκ τοῦ Πατρὸς προελ-
 θὼν .. κ' ἵνα
 συντόμως εἶπω βαπτί-
 τεσαι εἰς τὸν Ἰορδάνην,
 δίδει τέχος εἰς τὸν Μω-
 θαϊκὸν νόμον κ' τὴν
 θύραν ἀνοίγει τῆς χα-
 ρίτος, ὑπὸ τοῦ Πατρὸς
 οὐρανόθεν κηρύττε-
 ται .. νικᾷ εἰς τὴν
 ἔρημον τῶν διαβόλων,
 ἀλλ' οὐκ ἐξέδρα θεό-
 τητος, ἀγωνίζεται, ἐξε-
 λαίνει, τὴν τυραννίαν
 καταλύει, προτρέπει
 πάντας εἰς ἀρετὴν,
 τὴν καινὴν Διαθήκην
 δίδει, οὐρανῶν βασι-
 λείαν ἐπαγγέλλεται
 εἰς δὲ αἰπιότως· ὁμε-
 τανότηως ἀπειλεῖ με
 αἰώνιον κόλασιν.

.. οἶνον ἀχεωρῆσαν
 εἰς τὸν ἐν καναῖ γάμον
 δωρούμενος .. εἰς τὸν κηρύτ-
 τει, δια' τοῦ δώρου (ἀκόστα-
 ρου οἶνον χαριζόμενος) ..
 νότους θεραπεύει .. ἀνίστα
 νεκρὸς .. ὑπέμεινε τὰ ἁγία
 παιδί κ' Σταυρὸν δια' τὴν
 ἡμετέραν βωτηρίαν .. τέλος
 διδὸς εἰς τὰς τιμωρίας τῷ
 Ἀδαμ. Ἦκεθεν ἐκεῖνος:

Ἡ ἐπικατάρατος ἡ
 γῆ ἐν τοῖς ἔργοις
 68 " ... δια' δὲ τῆς
 χολῆς τῷ μικρὸν
 τῆς Ἰουδαίας κ' παθη-
 τῆς Ἰουδαίας τῶν ἀν-
 δρώπων εἰς ἑαυτὸν
 οἶνα λαμβάνων .. δια'
 δὲ τῷ ὄξος τὴν
 ἐπὶ τῷ χεῖρον τῶν
 ἀνθρώπων μεταβολὴν
 αὐτὸς δεχόμενος κ'
 τὴν εἰς τὸν κρείτ-
 τον ἐπαίνου χάριζό-
 μενος .. τῷ κόκκι-
 νο ἐνδυμα (τοῦ τὸν
 ἐνέδυσαν) τὴν βασι-
 λείαν θημαίνων .. ὁ
 κάλαμος τῷ ἀδενεῖς
 τῆς διαβολικῆς δυνά-
 μεως αἰνιττόμενος ..
 .. ἐδέχθη ραπίσμα
 κ' ὕβρεις, μαγείας
 κ' ἐμπυθμὸς κηρύτ-
 των οὕτω τὴν ἡμε-
 τέραν ἐλευθερίαν ..
 .. νυττόμενος τὴν
 πλευρὰν ἔθλυθε
 αἷμα κ' ὕδωρ
 (ὡς ἄλλη πηγὴ
 Ἰουδαίας) Ἰωχονοῦθα
 τὴν οἰκόμενὴν
 .. τῷ ὕδωρ (βα-
 πτίσμα) νεοποιᾷ
 ἡμῶς κ' ἐνδύει
 ἀθανάτου βωτήριον ..
 τῷ δὲ αἷμα τῶ

5

Τὴν πεν-
τηκοβτὴν ὁ
Χριστὸς πέμ-
πει εἰς τὴν
ἀποστόλους
τὴν χάριν τῆ
ἀγ. Πνεύματος
ὡς αἶρα θῶνα
τῶν θείων ἀγα-
θῶν, φύλακα
ἀκοιμητῶν τῶν
πιθτευόντων, ὡς
μετανοούντων,
ἰατρῶν τῶν ἁ-
μαρτωλῶν, στρα-
τηγῶν διδάσκον-
τα πόλεμον κα-
τὰ διαβόλου..
Χαίρειν ἀδικῶ-
μένους, ὑπομεί-

εἰς τὴν θ. λειτουργίαν τρέ-
φει ὅπως τὸ χάλα τὰ βρέ-
φη . φάρμακα - λοιπὸν -
ἡμέτερα, τὰ τῷ Χριστῷ παθη-
ματα . Μὲ τὴν θάρκωσιν
τῷ λόγῳ, ἢ ἀνθρωπίνου φύσιν
ἀδουχύτως ἐνωθεῖσα μὲ τὴν
θεῖαν φύσιν, ἔτυχεν τῆς
Ἀναστάσεως κ' τῷ φθαρτῶν
εἰς ἀφθαρσίαν κ' ἀθανασί-
αν μετέβη .. οὕτω κ' ἡ-
μεῖς τῆς δουλείας τῷ θα-
νάτῳ ἐκλυθῆμεν κ' τὴν
ψυχρὰν ἀπορριψάντες, ἐνε-
δύθημεν ἀπαθείαν . Τὸ
δῶρον τῷ βαπτισματος
εἰς πάντας δια τῶν ἀποστό-
λων ἐξέπεμφε . Τὸ
βαπτισμα εἶναι θκιαγρα-
φία κ' τύπος τοῦ θανάτου
τοῦ Χριστοῦ . Τὸ ὄνομα
Χριστός, οὐ τῶν λαοφθέν-
των μόνον, ἀλλὰ κ'
τῶν λαβόντων λό-
γον μετὰ τῷ
λαοφθέντος

δημιῶν (τοῦ θεοῦ κ'
τῶ ἀνθρώ- πῳ τῷ το-
θεμαν τικόν ἔβαν)

Δύο εἶναι οἱ
φύσεις, ἐν δὲ τῷ
πρόσωπον τῷ Χριστῷ.
ἕτερον ἢ θεότης κ' ἕτερον ἢ ἀνθρωπότης.

νειν . . . ὠχθεῖναι ...
 Ἀνυμνήσωμεν τὸν
 χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν !
 . . . τὸν πτωχεύσαντα
 δι' ἡμῶν , ἵνα ἡμεῖς
 πληθύνωμεν τῆ ἐκεί-
 νῃ πτωχείᾳ . Ἀκο-
 λυθῶμεν τὴν δι-
 δασκαλίαν τῶν ἁγίων
 Πατέρων , ὁμολογοῦν-
 τες τὴν ἁγίαν Παρ-
 θεῖον δευτέρου καὶ
 ἀνδρωπότου . . . διὰ
 καθαρότητος τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν , τὸς ἑαυτοῦς
 ναὸς θεοῦ κατασκευ-
 αῶμεν . Ἀμήν .

Ὁμοιωθῆς ἀληθῆς τοῦ
 θεοῦ τὸ πνεῦμα ἐστίν .
 Αναπλαττόμεθα εἰς εἰ-
 κονοθεῖαν πρὸς τὸ Ἁγ.
 πνεῦμα διαπίστε-
 ως καὶ ἀγιασμοῦ καὶ
 τῆς πρὸς αὐτὸ σχέ-
 σεως , κατὰ μέθεξιν
 (κοινωνοὶ θείας φύσε-
 ως - ὡς λέγει καὶ Ἁ-
 γία Γραφή) .
 εἰκὼν ἀκριβοστάτη
 τοῦ πατρὸς , ὁ γιὸς , ὁ
 δεξάμενος αὐτὸν (= γιόν)
 καὶ τὸν πατέρα ἔχει .
 Οὕτως ὁ δεξάμενος
 τὸν θεὸν τὴν εἰκόνα ,

6) δηλ. τὸ πνεῦμα,
 ἔχει πάντως δι' αὐ-
 τὸν τὸν γιόν καὶ
 τὸν ἐν αὐτῷ πατέρα
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ τὸ
 πνεῦμα καλεῖται .

« Ἐορτή ἐστίν , ἡ τοῦ
 ὄντως ὄντος ὁμο-
 λογία καὶ ἐπι-
 γνωσις » . (Ἁγ. Γρηγ.
 Νύκτου . P. G. : 46, 136) .

« Ἀγαθὸν καὶ θεραπεία,
 τῶν δὲ τρόπων τῆς
 θεραπείας ἀγνοεῖ ὁ
 μὴ βλέπων πρὸς
 τὸ εὐαγγελικόν
 μυστήριον . »
 (P. G. : 46, 176)

Ἁγία Γραφή
 ὁμοιωθῆς ἀληθῆς
 τοῦ πατρὸς
 ὁμοιωθῆς ἀληθῆς
 τοῦ πατρὸς
 ὁμοιωθῆς ἀληθῆς
 τοῦ πατρὸς

Πόσα γέγονε δι' ἀπειρίας τῶν καθηγουμένων αὐτανδρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡδὴ
ν α υ α γ α !

Αὐτὸ τὸ ὅπου εἶναι ὁ διδάσκαλος, τὴν κ' τὸν μαθητὴν ἀπεργάζεται .. [ὅπερ ἐν τῷ καθηγουμένῳ βλέπει ὁ μαθητὴς, τὴν κ' εἰς ἑαυτὸν μετατίθημι].

Ὅς καλὰ τῶν καλῶν ἔβη τὰ ὁμοιώματα, ὅταν ἐναρχῆ τῷ πρωτοπύ κάλλος τῶν χαρακτήρων διαβῶσθον.

... ὅπου ἐμποροῦμεθα θείων ἀγαθῶν, τοσοῦτο μάλλον διψῶμεν γινόμεθα.

Ὁ προφ. Ἰωνᾶς 3 ἡμέρες ἦν εἰς τὴν καλία τῶ κήτους. Ἐγὼ τοσοῦτον χρόνον ἔχω ἐν τοῖς ἀμετανοήτοις Νινευίταις, εἰς τὰ σπηλαίνα τῶ θηριῶ κρατῶμενος

Διαρῶ εἰς δύο τὴν πολιτείαν τῶν Χριστιανῶν, εἰς

(7)

τὸ ἡθικὸν μέρος κ' εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν δογμάτων. τὸ δόγμα ἀφοσιῖται κατὰ τὸ θαύμα, τὸν δέ βίον ἡμῶν δια τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν κατορθοῦται..

Παυ βώμεθα τὸ θέλει εἶναι διδάσκαλοι τῶν διδασκάλων. Μιθῶμεν τὸ λογομαχεῖν ἐπὶ κατα-

τροφῆ τῶν ἀκρόντων

Πιστεύωμεν ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν παρέδωκαν. Οὐκ ἐβίον ἐκείνων σοφώτεροι κ' ἀκριβέστεροι.

.. δι' ὁμοφρονεῖσθε ἀλλήλων ἐπιβουλοῖ; Μὴ ἐνταῦθα (ἐν τῇ λατρείᾳ) κοινωνικοὶ κ' ἔσω κατακρίνοντες ..

Πρωτότοκος ὁ κύριος ἐκ τῶ πατρὸς κ' ἐκ τῆς παρθενοῦ κ' ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα διὰ πάντων γίνῃ γνωστὸν τὸ μοναδικὸν ἀξίωμα τῆς υἱότητος.

Ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος!

ὁ δὲ διὰ τῆς παρθενικῆς
ἀρθρίας ἐπὶ τὸν ἀνθρώπι-
νον βίον διαπεραίθας.

μετὰ τὴν παράθεσιν τῆς
Ἀδαμ, διεπαύθη τῶν
ἐορταζόντων ἢ θυμορωνία
...οἱ ἄνθρωποι οὐ θυμορτα-
ζου μετὰ τῶν ὑπερκό-
θμιον φύβιν.

Οὐ δαλεῖται φύβως νόμοις

δὲ θεπότης τῆς φύβως.

Ἡ παρθένος μήτηρ γίνεται

κ' διαμένει παρθένος ὅρας

τὴν κοινοτομίαν τῆς φύβως.